

Întru Hristos, pre plăcere Dumnezeiască viețuind și chip și pildă de fapte bune tuturor făcându-se, pre toți la calea mântuirii povățuindu-i, i-au îndreptat.

Și luind sfântul de la Dumnezeu dar de faceri de minuni și putere asupra duhurilor celor necurate, multe și nenumărate minuni au făcut cit f. 19^v. au || trăit în viață, izgonind dracii din oameni și tămăduind toată neputința. Și zic că și în foc au intrat și au eșit nevinovați, încă nici de haine, nici de părul capului lui nu s-au atins focul.

Și alte minuni și ne spuse lucruri cu puterea lui Hristos au făcut: și ajungând pînă la adînci bătrînețe cu sfințenie, s-au mutat dintru această viață vremelnică, la viața cea Cerească și ne-trecută, întru această lună în 26 de zile.

Și s-au îngropat cinstitele și sfințele sale moaște, în sfînta și Dumnezeiasca sa Mănăstire Tismana, unde și săborul și prăznuirea sa să face în tot anul. Și mormîntul său stă întru pomenire pînă în zioa de astăzi, cu candelă ne adormită: din care mormînt, după ce Dumnezeu i-au proslăvit moaștele sale cu mirează Dumnezeiască de bun miros și cu dar de izvorire de mir și de facere de minuni și după sfîrșit, Scoase dară au fost moaștele sale din mormînt și în sicriu puse și înălăuntru, în sfînta Beserică, cu cinste așazate (ca și Moaștele Sfințului Grigorie Decapolit în sfînta Mănăstire Bistrița).

Iară după trecerea a mulți ani, Un Domn al țării aceștia au vrut să rădice din || Mănăstirea Tismănești, Moaștele Sfințului Nicodim, să-l ducă în orașul Bucureștii ca să fie acolo stătătoare; și ne fiind voia sfîntului să se înstreineze moaștele sale din lăcașul său, cu minune au făcut de s-au părăsit Domnul acela de acel Sfat și lucru ne plăcut sfîntului.

Și după aceia îndată s-au arătat în videnie unuia din Călugări, poruncindu-i să spue Igumenului, să-i ascună moaștele sale și numai un deget să ia de la mina sa, să-l oprească pentru evlavia lăcutorilor, întru aceștia chip s-au arătat sfîntul Nicodim și Igumenului, asemenea poruncindu-i, pre cum și fratele acela îi spusese să facă: Și așa încredințându-se igumenul, au luat un deget dela mina sfîntului, și mir de la moaștele sale: care deget și sfîntul mir într-un clondir de cositor, împreună și o Cruce mare de plumb ce o purta sfîntul la grumazi, să așă în sfînta Mănăstire Tismana pînă în zioa de astăzi, odoară Duhovnicești cinstite șe de mult preț; însă din sfîntul mir nu iaste slobod nimeni a lua măcar cît de puțin, fără numai vasul al săruta, și a să umplea de ne spusă mirează Dumnezeiască.

f. 20^r. Deci într-aceștia chip fiind ascunderea moștelor sfîntului, multă vreme rămăsese de să știa numai din Igumen în Igumen și de unul din frații Mănăstirii: Iară apoi mai pre urmă, din întimplările vremilor celor cu multe răzmirițe și robii au ramas moaștele sfîntului de tot tănuite și neștiute de nimeni pînă în zioa de astăzi. Poate că așa au fost voia sfîntului:

măcar că din destul sînt cele mai sus numite sînte și cinstite odoară spre mîngăierea părinților Mănăstirii și aceloralaltă lăcutori creștini, prin carele și acum să fac multe și nenumărate minuni, duhurile necurate din oameni să izgonească, cu chie-marea numelui sfîntului și vindecări de multe feliuri de boale să dăruiesc celor ce năzuesc și alcargă cu credință cătră ajutoriul sfîntului; împreună și pămîntul și țara a-asta, cu rugăciunile și ajutoriul sfîntului Nicodim, de multe nevoi să păzește și să izbăvește: precum și sfînta și Dumnezeiasca Mănăstirea Tismănești, care ține și are în sine comoară de mult preț a sfințelor sale moaște, de multe primejdii și bîntueli ale văzuților și nevăzuților vrăjmași iaste păzită și apărată

f. 20^v. totdeauna, cu grabnică și călduroasă || foloșința sa.

Pentru ale căruia sînte rugăciuni, rugămune, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne spăsește pre noi.

Amin.

Paul de Alep, *Travels...*, p. 352 (minuni nedescrise); *Racla, Minunea la masă*; Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 71^r. = p. 54; Paul de Alep, *Travels...*, p. 352 («trecerea prin foc»); *Racla, scena «Minunea sfîntului»* Nicodimu, cîndu au trecut (pre foc»); Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 71^r. = p. 55 (cu amplificări).

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 75^r. = p. 61; f. 77^v-^r. = p. 65,

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 77^v. - 78^r. = p. 66;

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 78^r. = p. 66.

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 78^r. = p. 66; f. 78^r. = p. 67;

Ștefan Ieromonahul, *Viața*; . 79^r. = p. 68; (cf. legenda ascunderii moștelor la Paul de Alep și însăși construirea *Raclei* menită să adăpostească un singur deget din aceste moaște).

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 79^r. - 79^v. = p. 68 - 69;

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 80^r. = p. 70.

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, p. 80^v. = p. 70 - 71

Ștefan Ieromonahul, *Viața*, f. 87^v. = p. 82